

2. Москаленко Н. В. Інноваційна діяльність у фізичному вихованні загальноосвітніх навчальних закладів. Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві. 2015. № 4. С. 35- 38.

3. Правила гри у фістбол: <https://www.ifa-fistball.com/en/rules/>

4. Фізична культура: навчальна програма для закладів загальної середньої освіти 6-9 класи. Київ, 2022 р. 425 с.

ФОРМУВАННЯ ІНТЕРЕСУ ТА МОТИВАЦІЇ ДО ЗАНЯТЬ СПОРТОМ В ПОЗАУРОЧНИХ ЗАНЯТТЯХ

Катерина Кривошия, Олег Кожушок, Софія Михалевич

*Комунальний заклад вищої освіти «Луцький педагогічний коледж»
Волинської обласної ради,
Луцьк, Україна*

Анотація. У статті обґрунтовано педагогічні умови формування позитивної мотивації до занять спортом у секціях учнів закладів загальної середньої освіти.

Ключові слова: фізичне виховання, позаурочні форми, школярі, мотивація, інтерес.

Вступ. Проблема формування мотивації до підвищення рухової активності учнів початкових класів зумовлена як вимогами нормативно-правових документів, що становлять на порядок дня українського шкільництва потребу піднесення на якісно новий рівень рухового режиму дня вихованців, так і орієнтацію змісту чинних програм навчального курсу «Фізична культура» на рухову активність із загально-розвивальною спрямованістю.

Мета дослідження – обґрунтувати педагогічні умови формування позитивної мотивації до занять у спортивних секціях учнів закладів загальної середньої освіти.

Матеріал і методи дослідження. Для вирішення поставлених завдань використано такі методи дослідження: теоретичний аналіз і узагальнення літературних джерел, педагогічне спостереження.

Результати дослідження та їх обговорення. Ані результати численних наукових досліджень про здоров'ястимуляційні можливості фізичної культури [2; 4; 5], ані зміст нових навчальних програм із фізичного виховання для учнів молодшого шкільного віку не стали механізмом збільшення їхнього рухового обсягу. З огляду на це, велику увагу заслуговують наукові праці, які пов'язані з формуванням мотивації школярів до систематичних занять фізичною культурою [2; 4]. Незважаючи на те, що в останні роки з'явилося чимало наукових досліджень, які розкривають можливості мотиваційних чинників і способи їх реалізації в процесі фізичного виховання учнів [4; 5], питання підвищення рухової активності в добовому й тижневому бюджеті часу висвітлені недостатньо. Отже, актуальність поставленої проблеми та недостатня її розробленість зумовили вибір теми дослідження.

Формуванню мотивації у школярів до систематичних занять у спортивних секціях сприяє дотримання таких педагогічних умов [5]: формування позитивного, ціннісного ставлення до занять фізичними вправами; цілеспрямоване мотивування та стимулювання до активної фізкультурної діяльності; прищеплення інтересу до активної фізкультурної діяльності; озброєння знаннями з фізичної культури та формування вміння самостійно займатися фізичними вправами. У школах задачу формування потреб і мотивів до занять фізичними вправами покликані вирішувати бесіди, лекції з фізичної культури, практичні заняття, масові оздоровчо-спортивні заходи, особистий приклад вчителів, нові (інноваційні) форми і засоби проведення уроків тощо. Фізичну активність людини слід вважати одним з найважливіших природних організаторів здорового способу його життя, ефективним засобом виховання здорового духу і, поряд з тим, нетерпимості до антикультурних і анти суспільних явищ. Не можна не відмітити, що саме фізична активність може бути універсальним чинником управління способом життя людини [1]. А тому і зростає роль мотивації як “засобу” залучення учнівської молоді до занять фізичною культурою, а від так і до збереження та зміцнення їхнього здоров'я.

Мета й завдання нашої експериментальної програми спрямовувалися на формування в учнів потреби до занять у спортивних секціях.

Методика формування мотивації школярів до виконання фізичних вправ на основі рекомендацій В.В. Пантіка (2000) передбачала застосування комплексу різноманітних методів, засобів і форм навчання й виховання.

Основні засоби формування мотивації до занять фізичними вправами поділялися на дві групи: основні й допоміжні. До основних засобів належали фізичні вправи, оздоровчі сили природи й гігієнічні фактори.

Допоміжні засоби залежали від конкретної, локальної мети. До них належали технічне обладнання, інвентар, засоби масової інформації, література, наочність, кінофільми, виставки, музеї спортивної слави.

Висновки. Формуванню мотивації у школярів до систематичних занять у спортивних секціях сприяє дотримання таких педагогічних умов [5]: формування позитивного, ціннісного ставлення до занять фізичними вправами; цілеспрямоване мотивування та стимулювання до активної фізкультурної діяльності; прищеплення інтересу до активної фізкультурної діяльності; озброєння знаннями з фізичної культури та формування вміння самостійно займатися фізичними вправами.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямку полягають у виявленні впливу негативних факторів (війни в Україні тощо) на позитивну мотивацію до занять фізичними вправами.

Список використаної літератури:

1. Андреева О., Головач І., Хрипко І. (2016) Формування мотивації учнів молодшого шкільного віку до оздоровчої рекреаційної рухової активності. Фізична культура, спорт та здоров'я нації : зб. наук. праць. / гол. ред. В. М. Костюкевич (1). pp. 11-15. ISSN 2071-5285.

2. Бондарчук Н. Інтерес молодших школярів до занять фізичною культурою як психологічний критерій диференціації у процесі фізичного

виховання. Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення. 2014. № 2. С. 17-22.

3. Васкан І., Розтока А. Стан і формування в школярів інтересу до фізичного виховання. Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення. 2012. № 4 (20). С. 247-252.

4. Козак Є. М. Формування мотиваційно-ціннісного ставлення до фізичного виховання. Фізичне виховання в школі. 2002. № 4. С. 51-52.

5. Презлята Г. В., Лісовський Б. П., Остап'як З. М. Педагогічна підтримка школярів у формуванні здорового способу життя [Електронний ресурс]. Вісник Прикарпатського університету. Серія : Фізична культура. 2013. Вип. 18. С. 10-17. Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vpnu_fiz_kult_2013_18_3.

РОЗВИТОК СУЧАСНИХ СИСТЕМ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ І ВИХОВАННЯ В ЄВРОПІ

Ксенія Мацола

*Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту
Дніпро, Україна*

Анотація. У роботі представлено винахідників різних концепцій і напрямів розвитку дошкільного виховання в Європі, на ідеях яких засновані сучасні системи дошкільної освіти в різних країнах.

Ключові слова: дошкільники, освіта, фізичне виховання, європейські країни.

Вступ. Система дошкільної освіти в країнах Європи відрізняється підходами, теоріями та практиками навіть в різних шкільних юрисдикціях. Дошкільна освіта включає в себе виховання і турботу про дітей у яслах, дитячому садку. У той час як педагогічні методи відрізняються, існує загальна згода, що дошкільний заклад відповідає за надання освіти до початку обов'язкової освіти.

Дошкільна освіта, яку ми знаємо сьогодні, ґрунтується на засадах, закладених вченими і педагогами в ХІХ ст. Особливо це помітно в системі викладання, її організації та наступності освіти від початкової школи до закінчення університету [1, 3].

Мета дослідження – узагальнити дані науково-методичної літератури щодо особливостей розвитку систем дошкільної освіти в країнах Європи.

Матеріал і методи дослідження. У процесі дослідження використано метод аналізу, систематизації й узагальнення науково-методичної та спеціальної літератури та Інтернет-джерел.

Результати дослідження та їх обговорення. Коріння та ідеї розвитку дошкільного інституційного виховання можна знайти в працях Яна Амоса Коменського, чеського педагога і творця дидактики, у працях Фрідріха Фребеля, німецького педагога, засновника першого дитячого садка, у творах Рудольфа Штайнера, Марії Монтессорі, Лоріса Малагуцці та ін. Нові напрями розвитку та альтернативи дошкільного виховання та освіти неможливо зрозуміти без знання